

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7730 *Llei 17/2015, de 9 de juliol, del Sistema Nacional de Protecció Civil.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

1. La vulnerabilitat de les persones en la nostra societat davant les múltiples i complexes amenaces de catàstrofes naturals, industrials o tecnològiques és menor que fa trenta anys, per la influència de les polítiques públiques que s'han aplicat des de llavors, basades en essència en un gran desenvolupament dels sistemes d'alerta, la planificació de les respostes i la dotació de mitjans d'intervenció. Tot i així, l'envergadura d'aquest tipus de riscos és tal que poden arribar a afectar la seguretat nacional, com ho reconeixen les dues estratègies de seguretat nacional aprovades fins ara. La davallada del nombre de víctimes a conseqüència de les catàstrofes és una realitat, però les conseqüències destructives de béns o pertorbadores de comunicacions i transports o danyoses per al medi ambient s'han anat incrementat sense cessar per la influència de factors potenciadors de les amenaces, especialment el canvi climàtic i la mateixa activitat humana, que genera riscos inseparables d'aquesta activitat, moltes vegades per l'afany legítim de progrés.

La societat no ha estat ni és indiferent davant aquesta realitat perquè és conscient que aquests riscos afecten de manera determinant la seva seguretat. La informació ha contribuït poderosament a la seva sensibilització i a la conformació d'una demanda creixent d'acció pública destinada a protegir persones i béns davant d'emergències. D'aquí que, sense perjudici de la indispensable col·laboració ciutadana, tots els poders públics competents, des del nivell local fins a les institucions europees i internacionals, han determinat polítiques públiques per desenvolupar instruments normatius, organitzatius i mitjans que els permeten exercir les seves responsabilitats respectives en aquesta matèria i millorar-les contínuament. Integrada en la seguretat pública, la protecció civil assoleix avui a tot arreu una importància de primer ordre entre les diferents polítiques públiques i s'ha configurat com un dels espais públics genuïns i legitimadors de l'Estat. A Espanya ha experimentat un notable desenvolupament en els últims trenta anys, no exempt d'ineficiències causades principalment per les dificultats de coordinació d'un sistema obert, flexible i amb múltiples actors i nivells d'actuació i, en conseqüència, de reconeguda complexitat.

La Llei 2/1985, de 21 de gener, sobre protecció civil, va establir un primer marc normatiu d'actuació per a la protecció civil, adaptat al llavors naixent Estat autonòmic. La validesa de la legislació esmentada va ser confirmada pel Tribunal Constitucional a través de diverses sentències que van reconèixer a l'Estat la seva competència, derivada de l'article 149.1.29a de la Constitució i, per tant, integrada en la seguretat pública, no només per respondre enfront de les emergències en què concorri un interès nacional, mobilitzant els recursos al seu abast, sinó també per procurar i salvaguardar una coordinació dels diferents serveis i recursos de protecció civil integrant-los en «un disseny o model nacional mínim». Aquesta Llei ha estat complementada per nombroses disposicions reglamentàries, algunes tan importants com la Norma bàsica de protecció civil, aprovada pel Reial decret 407/1992, de 24 d'abril, o la Norma bàsica d'autoprotecció, aprovada pel Reial decret 393/2007, de 23 de març, alhora que s'han elaborat diferents plans d'emergències i directrius bàsiques de planificació sobre riscos específics.

Així mateix s'han creat nous mitjans estatals d'intervenció eficaç, com la Unitat Militar d'Emergències. D'altra banda, les comunitats autònomes i les entitats locals han desplegat les seves competències pròpies en la matèria, per regular la seva actuació, configurar els seus propis serveis de protecció civil, desenvolupar uns òrgans competents de coordinació d'emergències que han suposat un avenç substantiu en la gestió de tot tipus d'emergències i eficaços serveis municipals de protecció civil. Els estatuts d'autonomia recentment aprovats confirmen de manera expressa les competències autonòmiques respectives, si bé, com és natural, amb respecte de les pròpies de l'Estat i en col·laboració amb aquest.

En fi, la Unió Europea també s'ha sumat a l'esforç comú i ha posat en marxa un mecanisme de protecció civil, basat en la solidaritat i col·laboració dels estats membres, a part d'altres mesures financeres i de suport a aquests últims.

Tota aquesta evolució dels riscos, dels mitjans, de la legislació i els canvis que comporten en l'enfocament i en l'organització dels serveis de protecció civil aconsellen una actualització del marc jurídic regulador de la matèria, que, a més de recollir algunes previsions especialment rellevants disperses en normes ja vigents i suplir determinades carències de l'anterior regulació legal, posi més èmfasi en la prevenció per evitar o mitigar els impactes adversos d'aquestes situacions, així com en la integració, coordinació i eficiència de les actuacions de les administracions públiques.

Aquesta nova Llei es proposa, doncs, reforçar els mecanismes que potenciïn i millorin el funcionament del sistema nacional de protecció dels ciutadans davant emergències i catàstrofes que ja va preveure la Llei anterior. Aquest sistema de protecció civil s'entén com un instrument de la seguretat pública, integrat en la política de seguretat nacional. Aquest sistema facilita l'exercici cooperatiu, coordinat i eficient de les competències distribuïdes per la doctrina constitucional entre les administracions públiques, a la llum de les noves circumstàncies i demandes socials, en interconnectar de manera oberta i flexible la pluralitat de serveis i actuacions destinats a l'objectiu comú. En aquest sentit, la nova norma atén les recomanacions de la Comissió per a la Reforma de les Administracions Públiques, ja que incorpora mesures específiques d'avaluació i inspecció del Sistema Nacional de Protecció Civil, de col·laboració interadministrativa en el si de la Xarxa d'Alerta Nacional de Protecció Civil i d'integració de dades de la Xarxa Nacional d'Informació sobre Protecció Civil. Possibilita al mateix temps el millor compliment dels compromisos assumits en l'àmbit internacional i de la Unió Europea, tot això amb la finalitat última d'afrontar de la manera més ràpida i eficaç les situacions d'emergència que es puguin produir, en benefici dels afectats i en compliment del principi de solidaritat interterritorial. Mitjançant les previsions i els deures que la Llei estableix sobre això i en virtut de les funcions de coordinació política i administrativa que atribueix al Consell Nacional de Protecció Civil, entre d'altres, es concreta en la pràctica un model nacional mínim que farà possible una direcció eficaç per part del Govern de les emergències d'interès nacional i una coordinació general del sistema que integri tots els esforços.

2. En atenció a la finalitat descrita i als criteris en què s'inspira, la present Llei s'estructura en sis títols, més les disposicions de la part final.

El títol I estableix les disposicions d'aplicació general. A més de definir la protecció civil com a servei públic i clarificar la terminologia utilitzada mitjançant un catàleg de les definicions dels conceptes més substancials, concreta les actuacions del Sistema Nacional de Protecció Civil i els principis pels quals es regeixen. Als processos ja consolidats del cicle de l'emergència, previsió, prevenció, planificació, intervenció i recuperació s'incorpora el de coordinació general de l'acció política mitjançant la definició i el seguiment d'estratègies integradores de tota l'activitat pública i privada en la matèria. La coordinació és substancial per al funcionament eficaç i harmònic del sistema i per optimitzar-ne els recursos, i és determinant per tal que totes les actuacions i mitjans estiguin orientats prioritàriament a reduir de manera permanent i sostenible els riscos i les vulnerabilitats que afectin la població i els béns protegits, així com a augmentar la capacitat individual i col·lectiva de reacció davant les emergències.

Tota activitat que potencialment pugui tenir efectes catastròfics s'ha de dur a terme amb la deguda cautela i diligència en les mesures d'autoprotecció. Les actuacions del

sistema de protecció civil es regeixen de manera especial pels principis que enuncia aquesta Llei, que són punts clau de referència que coadjuven a la seva estructuració lògica. A més dels expressats i dels generals aplicables al funcionament de les administracions públiques, sempre s'han de tenir presents les diferents fortaleses i vulnerabilitats de les persones, en compliment del principi d'igualtat i els convenis internacionals subscrits per Espanya.

La Llei regula un conjunt mínim de drets i deures dels ciutadans en matèria de protecció civil, així com uns principis d'actuació dels poders públics respecte a ells, que han de ser precisats en certs aspectes per les seves normes de desplegament. La intenció d'aquesta regulació i la seva ubicació en el text legal pretén posar en relleu que el ciutadà no només és el destinatari de l'acció pública dirigida a prevenir i afrontar les situacions d'emergència, sinó el centre del sistema de protecció civil, i que li corresponen drets i deures específics que tenen un encaix directe en la Constitució. La Llei estableix que tots els ciutadans tenen dret a estar informats sobre els riscos col·lectius importants que els afectin, fet que obliga els poders públics a divulgar les mesures disposades per contrarestar-los, a recomanar conductes per prevenir-los i a donar la màxima participació ciutadana en la planificació i la implantació d'actuacions davant les emergències, que es configura també com un dret.

El títol II descriu de manera completa i ordenada, en els cinc primers capítols, el cicle clàssic d'actuacions dels poders públics en la matèria. Cadascuna d'aquestes actuacions és complementària de les altres i el seu funcionament correcte és essencial per aconseguir els objectius de la Llei. Els mecanismes d'avaluació i inspecció que s'estableixen en el capítol sisè, en combinació amb les estratègies d'acció definides en el títol anterior, completen un concepte avançat de gestió integral i integradora de totes les parts del sistema, que pot ser dirigit de manera flexible i oberta a cobrir les necessitats de protecció dels ciutadans i ret comptes d'aquesta responsabilitat.

La Llei posa un èmfasi especial en la prevenció. El procés comença per potenciar el coneixement sobre els riscos com a mitjà per preveure'ls i anticipar-se a les seves conseqüències danyoses, i incorpora com una actuació diferenciada la d'anticipació. Es crea la Xarxa Nacional d'Informació sobre Protecció Civil, que interconnecta totes les dades i informacions necessàries per garantir respostes eficaces davant les situacions d'emergència. És un dels pilars del sistema, que gestiona el Centre Nacional de Seguiment i Coordinació d'Emergències de Protecció Civil de la Direcció General de Protecció Civil i Emergències per mitjà d'un pla nacional d'interconnexió acordat per totes les administracions públiques en el si del Consell Nacional de Protecció Civil. Aquest nou concepte legal no atrau cap a l'Estat noves competències, sinó que materialitza i delimita l'abast dels deures recíprocs de cooperació entre administracions en virtut del principi de solidaritat, particularment pel que fa a la transmissió d'informacions i, si s'escau, del deure de cooperació activa de totes les administracions amb aquella a la qual correspongui gestionar l'emergència.

La prevenció és un dels fins prioritaris de la protecció civil. Moltes de les polítiques desenvolupades per les administracions públiques, en la mesura que poden afectar o condicionar la seguretat de les persones o els béns, tenen objectius preventius. La Llei propicia que tots aquests esforços es canalitzin i s'integrin a través dels òrgans de coordinació que estableix. La planificació, especialment els plans d'autoprotecció, la formació del personal pertanyent al sistema de protecció civil i singularment la inclusió en els currículums escolars de continguts sobre autoprotecció i primers auxilis, són instruments poderosíssims de prevenció de caràcter horitzontal que aquesta Llei procura.

A més, es regulen actuacions preventives específiques de llarg abast inèdites en les polítiques de protecció civil anteriors. Les activitats catalogades segons aquesta Llei com de risc per a les emergències han de disposar d'un estudi tècnic d'impacte sobre els identificats prèviament en els mapes de risc o plans territorials corresponents al lloc on es prevegin dur a terme. Es tracta amb això de compatibilitzar les esmentades activitats necessàries per al desenvolupament econòmic i social amb la seguretat de persones i béns, i de racionalitzar-ne el disseny per minimitzar el risc que puguin generar. Es crea el Fons Nacional de Prevenció d'Emergències com a instrument financer adequat per contribuir a donar l'impuls necessari a actuacions d'elaboració d'anàlisi i localització de

riscos, campanyes de sensibilització i informació preventiva als ciutadans, programes d'educació per a la prevenció en centres escolars o altres d'anàlogues, per a la qual cosa es preveu la subscripció de convenis o acords entre l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes i altres entitats públiques i privades.

Es milloren altres recursos preventius ja previstos a la normativa anterior. Tots els plans de protecció civil han d'establir programes d'informació preventiva i d'alerta per garantir l'entrenament permanent dels serveis que intervenen en les emergències, dels afectats per aquestes i dels mitjans de comunicació, si s'escau. Es potencia la Xarxa d'Alerta Nacional de Protecció Civil, com a instrument de comunicació immediata i de prevenció de tota emergència, en incorporar els òrgans competents de coordinació d'emergències de les comunitats autònomes com a via per transmetre les alarmes a qui correspongui.

Pel que fa a la planificació, la Llei opta per mantenir en allò essencial l'esquema de la legislació anterior, ja consolidat, si bé el simplifica en la mesura que pot. D'aquí que les actuals directrius bàsiques s'incloguin en la Norma bàsica de protecció civil i que es diferenciïn amb més claredat els plans territorials dels especials. Es preveu l'aprovació de plans especials per a situacions bèl·liques tenint en compte les lleis especials i els convenis internacionals subscrits per Espanya. En matèria d'autoprotecció, configurada en el títol I com un deure, es completen les previsions que establí la Llei anterior i s'atorga rang legal als aspectes essencials de la normativa reglamentària vigent. S'imposa a les entitats o empreses que generin un risc per a la població l'obligació d'assumir el cost de les mesures de protecció corresponents.

Així mateix, se suprimeix el mecanisme d'homologació dels plans per un altre de més adequat a la distribució competencial.

La resposta immediata a les emergències és el punt crític de tot sistema de protecció civil, que, d'altra banda, evidencia a vegades deficiències d'actuacions prèvies. L'amplitud i la diversitat de mitjans amb què s'ha dotat el sistema nacional en els últims anys, com s'ha apuntat anteriorment, necessita coordinació. Per això, la Llei precisa les activitats que s'han de desenvolupar i els serveis d'intervenció i assistència amb la finalitat que es puguin estructurar racionalment protocols d'actuació i plans de formació pertinents que procurin respostes ràpides, coordinades i eficients.

S'enforteixen els centres de coordinació operativa, anàlogament al que s'ha previst en el Mecanisme de Protecció Civil de la Unió Europea amb el seu Centre de Coordinació de Resposta a Emergències. D'una banda, es consoliden els òrgans competents de coordinació d'emergències de les comunitats autònomes com a integrants essencials del sistema de protecció civil; de l'altra, es potencia el centre de coordinació actual de la Direcció General de Protecció Civil i Emergències, que es transforma en el Centre Nacional de Seguiment i Coordinació d'Emergències de Protecció Civil, al qual correspon la gestió de les xarxes d'informació i alerta del sistema, la interconnexió i col·laboració amb altres centres de coordinació internacionals i la constitució en centre de coordinació operativa des del qual s'han de dirigir les emergències d'interès nacional. En aquests casos, els òrgans competents de coordinació d'emergències de les comunitats autònomes s'hi han d'integrar operativament, a fi de reforçar sinèrgicament la capacitat del sistema.

La intervenció operativa de l'Estat se centra sobretot, de conformitat amb la doctrina constitucional, en els casos d'emergència d'interès nacional. A més, s'ha procurat reforçar en aquests casos les facultats directives i de coordinació del ministre de l'Interior, i el deure de col·laboració de totes les administracions que disposin de recursos mobilitzables. Alhora, la Llei imposa a l'Estat l'obligació de posar a disposició de les comunitats autònomes i entitats locals els recursos humans i materials de què disposi per a la protecció civil, en la forma que acordi el Consell Nacional de Protecció Civil. A més d'aquest criteri de reciprocitat, és evident que l'Estat no es pot desentendre de cap situació de risc que afecti una part de la població, encara que siguin altres les administracions competents per afrontar-la. D'això es desprèn que els recursos que l'Estat destina a aquests fins són susceptibles també d'utilització per part de les altres administracions, en la mesura que sigui possible i convenient per garantir a tots els ciutadans el nivell de protecció més elevat.

L'última de les actuacions és la de restabliment de la normalitat a la zona sinistrada. Encara que en l'àmbit estatal ja hi ha una normativa reglamentària sobre això, en nombroses ocasions la regulació varia en funció de cada situació singular. La Llei estableix un marc regulador comú d'aquestes ajudes adaptat a la legislació general de subvencions. Es preveu la declaració de zona afectada greument per una emergència de protecció civil per a l'adopció d'un altre tipus de mesures de reparació, per exemple l'exempció o la reducció conjuntural d'impostos i moratòries en el pagament de cotitzacions de la Seguretat Social, així com la consideració de provinents d'una situació de força major de les extincions o suspensions dels contractes de treball o les reduccions temporals de la jornada de treball que tinguin la seva causa directa en les emergències.

El títol III es dedica exclusivament a la formació dels recursos humans del Sistema Nacional de Protecció Civil, qüestió obviada en l'anterior text legal i en els reglamentaris. Els recursos humans són un element essencial per al funcionament adequat del sistema, per la qual cosa ha de ser un objectiu prioritari en les polítiques de protecció civil de les administracions públiques. La nova Llei aposta decididament per la seva formació, com a mecanisme de coordinació per excel·lència a mitjà i llarg termini, ja que aporta unes competències comunes a tots els seus membres que són determinants per tal que les seves intervencions siguin coordinades.

A més, les actuacions que té com a objectiu la protecció civil de la població han deixat de tenir des de fa temps el caràcter de resposta conjuntural i improvisada amb què van néixer. En l'actualitat, una política eficaç de protecció civil requereix un nivell elevat de preparació i formació especialitzada de tots els qui intervenen en aquestes actuacions al llarg de tot el seu cicle, tant si es tracta de personal al servei de les administracions públiques competents com d'altres professionals o dels qui presten la seva col·laboració voluntària. La Llei exigeix, per consegüent, que totes les persones que intervinguin en les tasques de protecció civil estiguin degudament formades i pretén promoure en tots els àmbits l'esforç de formació, amb l'harmonització dels corresponents sistemes, mètodes i títols per garantir la interoperabilitat dels agents de la protecció civil. A aquests efectes, la Llei precisa les funcions vertebradores que corresponen a l'Escola Nacional de Protecció Civil, sense perjudici de les activitats i els centres que puguin crear o ja existeixin en les administracions competents restants.

Quant a les competències dels òrgans de l'Administració General de l'Estat en matèria de protecció civil, a la qual es dedica el títol IV, s'ha optat per seguir atribuint la responsabilitat fonamental al Ministeri de l'Interior, sota la direcció política i la coordinació superior del Govern. Això no obsta perquè altres departaments i certs organismes i entitats públiques exerceixin també importants funcions en aquesta matèria, que, per les seves implicacions, té una naturalesa transversal. És més, resulta indispensable que totes les àrees de l'Administració assumeixin decididament que han de prestar el seu concurs, amb els mitjans i les competències de què disposin, per afrontar i superar les situacions d'emergència, ja que afecten els béns jurídics més primaris i interessos generals de la rellevància més gran.

Ara bé, la pluralitat i diversitat mateixa de les actuacions que pot i ha de dur a terme l'Administració General de l'Estat per assegurar la protecció civil exigeix reforçar els mecanismes de coordinació, ja que només així és possible aconseguir una resposta unitària i evitar interferències o duplicitats no desitjables. D'aquí que la Llei reconegui als delegats del Govern un paper de coordinadors de les actuacions dels òrgans i serveis de l'Administració General de l'Estat, sota les instruccions del Ministeri de l'Interior, el titular del qual és l'autoritat superior en la matèria i al qual s'atribueixen totes aquelles competències específiques que li permeten exercir-la.

Així mateix, la Llei reitera la participació de les Forces Armades i de les forces i cossos de seguretat de l'Estat en les accions de protecció civil, així com de la Unitat Militar d'Emergències. La Llei recull les normes essencials que disciplinen la intervenció de la Unitat Militar d'Emergències, que s'ha consolidat en poc temps com un instrument altament eficaç en la lluita contra tot tipus d'emergències.

Donades les peculiaritats de l'acció pública per a la protecció civil, en què concorren diversos nivells de Govern i Administració dotats de competències pròpies, és necessari organitzar un esquema de cooperació interadministrativa, al qual es destina el títol V. La Llei aprofundeix en la filosofia de cooperació permanent i estructurada en òrgans «ad hoc», ja establerta per la legislació precedent, i crea el Consell Nacional de Protecció Civil, de manera que realça la importància de la coordinació de les polítiques públiques de protecció civil i de la participació de les comunitats autònomes i de l'Administració local al més alt nivell en l'elaboració de la política estatal, sense que per això s'oblidi o es redueixi la coordinació tècnica multilateral en les tasques de planificació, interconnexió de xarxes i sistemes d'actuació, formació i altres que ho requereixin, per a la qual cosa ha de crear les comissions i els grups de treball que consideri necessaris. L'esquema de cooperació es completa amb la possibilitat de constituir, per mitjà de les respectives lleis autonòmiques, òrgans territorials de participació i coordinació.

En l'àmbit exterior, la nova Llei dona cobertura i organitza la contribució de l'Estat al Mecanisme de Protecció Civil de la Unió Europea i les missions de cooperació internacional en aquesta matèria, cada vegada més freqüents i complexes, supòsits que la legislació aprovada fa més de dues dècades amb prou feines podia preveure.

El règim sancionador s'ordena en el títol VI, d'acord amb els principis i les regles generals que informen avui el dret administratiu sancionador i que no va poder prendre en consideració la primerenca Llei de 1985.

Finalment, les disposicions addicionals reconeixen que el voluntariat de protecció civil ha jugat sempre en la protecció civil un paper important, encara que complementari i auxiliar de les funcions públiques corresponents. La Llei persegueix potenciar aquest paper, en el marc dels principis i el règim jurídic establerts en la legislació pròpia del voluntariat, si bé recalcant el deure i el dret de formació dels voluntaris i sense perjudici del deure general de col·laboració de tots els ciutadans, quan escaigui. Pretén integrar també les capacitats de Creu Roja Espanyola en personal i mitjans, així com les dels radioaficionats i altres entitats col·laboradores l'esforç de les quals ha estat i seguirà sent molt important.

D'altra banda, el que estableix aquesta norma guarda la necessària coherència amb els sistemes de seguretat nacional i de protecció d'infraestructures crítiques i amb els tractats internacionals subscrits per Espanya.

Es regula la concessió de la medalla al mèrit de protecció civil com a reconeixement públic de les accions meritòries realitzades pels qui, independentment dels imperatius legals o superant fins i tot el nivell d'exigència d'aquests, intervenen en accions relacionades amb la protecció civil, ja sigui en els seus aspectes preventius com d'intervenció en cas d'emergència.

Es preveu la possibilitat de concedir ajudes en cas de catàstrofes, fins i tot en cas que no es declari prèviament la zona afectada greument per una emergència de protecció civil, així com que el Consell Nacional de Protecció Civil acordi preus unitaris de cost de serveis, que faciliten la quantificació de despeses en els convenis de col·laboració que se subscriu per al cas d'emergències en què intervinguin diverses administracions i que repercuteixen en l'eficiència de recursos del sistema.

3. En definitiva, la Llei actualitza el marc jurídic en una matèria tan sensible per als ciutadans com és la protecció civil. I ho fa a la llum de l'experiència adquirida des de la promulgació de la Llei anterior, tenint en compte les competències de les comunitats autònomes, així com la legislació de la Unió Europea i els compromisos assumits per Espanya en el marc de la cooperació internacional, en termes similars a com avui es regula aquesta matèria en altres estats d'estructura federal o descentralitzada.

Però, sobretot, es tracta d'arbitrar els pressupostos legals que permetin seguir elevat gradualment el nivell de protecció de la ciutadania durant els anys venidors. És convenient recordar que, en el moment en què es comença a construir al nostre país un sistema administratiu modern, advertia Javier de Burgos que «el socors de les calamitats no s'ha d'abandonar a l'eventualitat de les inspiracions generoses, sinó que s'ha de sotmetre a l'acció constant, regular i uniforme de l'Administració». Dos segles després, és evident que

l'Estat, igual que els altres poders públics, està cridat a oferir a qualsevol persona previsió i empara davant les catàstrofes de tot tipus, ja que en això hi ha en joc la vida, la integritat física, el gaudi normal de béns i drets i la defensa dels recursos naturals i culturals, la protecció dels quals és una, si no la més important, de les raons de ser de l'Estat mateix.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i finalitat.*

1. La protecció civil, com a instrument de la política de seguretat pública, és el servei públic que protegeix les persones i els béns garantint una resposta adequada davant els diferents tipus d'emergències i catàstrofes originades per causes naturals o derivades de l'acció humana, tant si és accidental com intencionada.

2. L'objecte d'aquesta Llei és establir el Sistema Nacional de Protecció Civil com a instrument essencial per assegurar la coordinació, la cohesió i l'eficàcia de les polítiques públiques de protecció civil, i regular les competències de l'Administració General de l'Estat en aquesta matèria.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei s'entén per:

1. Perill. Potencial d'ocasionar dany en determinades situacions a col·lectius de persones o béns que han de ser preservats per la protecció civil.

2. Vulnerabilitat. La característica d'una col·lectivitat de persones o béns que els fan susceptibles de ser afectats en major o menor grau per un perill en determinades circumstàncies.

3. Amenaça. Situació en què persones i béns preservats per la protecció civil estan exposats en major o menor mesura a un perill imminent o latent.

4. Risc. És la possibilitat que una amenaça arribi a afectar col·lectius de persones o béns.

5. Emergència de protecció civil. Situació de risc col·lectiu sobrevinguda per un esdeveniment que posa en perill imminent persones o béns i exigeix una gestió ràpida per part dels poders públics per atendre-les i mitigar els danys i tractar d'evitar que es converteixi en una catàstrofe. Es correspon amb altres denominacions, com ara emergència extraordinària, per contraposició a emergència ordinària, que no té afectació col·lectiva.

6. Catàstrofe. Una situació o esdeveniment que altera o interromp substancialment el funcionament d'una comunitat o societat perquè ocasiona una gran quantitat de víctimes, danys i impactes materials, l'atenció dels quals supera els mitjans disponibles de la mateixa comunitat.

7. Serveis essencials. Serveis necessaris per al manteniment de les funcions socials bàsiques, la salut, la seguretat, el benestar social i econòmic dels ciutadans, o el funcionament eficaç de les institucions de l'Estat i les administracions públiques.

Article 3. *El Sistema Nacional de Protecció Civil.*

1. El Sistema Nacional de Protecció Civil integra l'activitat de protecció civil de totes les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, amb la finalitat de garantir una resposta coordinada i eficient mitjançant les actuacions següents:

a) Preveure els riscos col·lectius mitjançant accions dirigides a conèixer-los anticipadament i evitar que es produeixin o, si s'escau, reduir els danys que se'n puguin derivar.

b) Planificar els mitjans i les mesures necessàries per afrontar les situacions de risc.

c) Portar a terme la intervenció operativa de resposta immediata en cas d'emergència.

d) Adoptar mesures de recuperació per restablir les infraestructures i els serveis essencials i pal·liar els danys derivats d'emergències.

e) Efectuar una coordinació, seguiment i avaluació del Sistema per garantir-ne un funcionament eficaç i harmònic.

2. Les actuacions del Sistema s'han de regir pels principis de col·laboració, cooperació, coordinació, solidaritat interterritorial, subsidiarietat, eficiència, participació, inclusió i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

3. Els ciutadans i les persones jurídiques han de participar en el Sistema en els termes que estableix aquesta Llei.

Article 4. *Estratègia del Sistema Nacional de Protecció Civil.*

1. L'Estratègia del Sistema Nacional de Protecció Civil consisteix a analitzar prospectivament els riscos que poden afectar les persones i els béns protegits per la protecció civil i les capacitats de resposta necessàries, i a formular en conseqüència les línies estratègiques d'acció per alinear, integrar i prioritzar els esforços que permetin optimitzar els recursos disponibles per mitigar els efectes de les emergències.

El Consell Nacional de Protecció Civil ha d'aprovar les línies bàsiques de l'Estratègia del Sistema Nacional de Protecció Civil i les directrius per a la seva implantació, seguiment i avaluació periòdica. Es poden establir plans d'actuació anuals o programes sectorials per a la seva implementació. Aquesta Estratègia s'ha de revisar, almenys, cada quatre anys.

2. L'Estratègia nacional de protecció civil ha d'integrar i alinear totes les actuacions de l'Administració General de l'Estat en aquesta matèria. Ha de ser aprovada pel Consell de Seguretat Nacional, a proposta del ministre de l'Interior.

Article 5. *Dret a la protecció en cas de catàstrofe.*

1. Tots els residents en el territori espanyol tenen dret a ser atesos per les administracions públiques en cas de catàstrofe, de conformitat amb el que preveuen les lleis i sense més limitacions que les imposades per les mateixes condicions perilloses inherents a aquestes situacions i la disponibilitat de mitjans i recursos d'intervenció.

2. Els poders públics han de vetllar perquè l'atenció dels ciutadans en cas de catàstrofe sigui equivalent, independentment del lloc de la seva residència, de conformitat amb el que estableix l'article 139.1 de la Constitució.

3. Els serveis públics competents han d'identificar al més ràpidament possible les víctimes en cas d'emergències i han d'oferir informació precisa als seus familiars o les persones pròximes.

4. Els poders públics han de vetllar perquè s'adoptin mesures específiques que garanteixin que les persones amb discapacitat coneguin els riscos i les mesures d'autoprotecció i prevenció, siguin ateses i informades en casos d'emergència i participin en els plans de protecció civil.

Article 6. *Dret a la informació.*

1. Tots tenen dret a ser informats adequadament pels poders públics sobre els riscos col·lectius importants que els afectin, les mesures previstes i adoptades per fer-hi front i les conductes que s'hagin de seguir per prevenir-los.

2. Aquestes informacions s'han de proporcionar tant en cas d'emergència com preventivament, abans que les situacions de perill arribin a ser presents.

Article 7. *Dret a la participació.*

1. Els ciutadans tenen dret a participar, directament o a través d'entitats representatives dels seus interessos, en l'elaboració de les normes i els plans de protecció civil, en els termes que s'estableixin legalment o reglamentàriament.

2. La participació dels ciutadans en les tasques de protecció civil s'ha de poder canalitzar a través de les entitats de voluntariat, de conformitat amb el que disposen les lleis i les normes reglamentàries de desplegament.

Article 7 bis. *Deure de col·laboració.*

1. Els ciutadans i les persones jurídiques estan subjectes al deure de col·laborar, personalment o materialment, en la protecció civil, en cas de requeriment de l'autoritat competent d'acord amb el que s'estableix a l'article 30.4 de la Constitució i en els termes d'aquesta Llei.

2. En els casos d'emergència, qualsevol persona, a partir de la majoria d'edat, està obligada a dur a terme les prestacions personals que exigeixin les autoritats competents en matèria de protecció civil, sense dret a indemnització per aquesta causa, i al compliment de les ordres i instruccions, generals o particulars, que aquelles estableixin.

3. Quan la naturalesa de les emergències ho faci necessari, les autoritats competents en matèria de protecció civil poden procedir a la requisita temporal de tot tipus de béns, així com a la intervenció o ocupació transitòria dels que siguin necessaris i, si s'escau, a la suspensió d'activitats. Els qui, com a conseqüència d'aquestes actuacions, pateixin perjudicis en els seus béns i serveis, tenen dret a ser indemnitzats d'acord amb el que disposen les lleis.

4. Quan la naturalesa de les emergències exigeixi l'entrada en un domicili i, si s'escau, l'evacuació de persones que es trobin en perill, és aplicable el que disposa l'article 15, apartat 2, de la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana.

5. Les mesures restrictives de drets que siguin adoptades o les que imposin prestacions personals o materials tenen una vigència limitada al temps estrictament necessari per fer front a les emergències i han de ser adequades a l'entitat d'aquesta.

6. Els serveis de vigilància i protecció enfront de riscos d'emergències de les empreses públiques o privades es consideren, a tots els efectes, col·laboradors en la protecció civil, de manera que se'ls poden assignar comeses en els plans de protecció civil corresponents al seu àmbit territorial i, si s'escau, ser requerits per les autoritats competents per a la seva actuació en emergències. S'han d'establir per reglament les condicions que garanteixin que l'assignació de comeses als serveis de vigilància i protecció de les empreses que gestionin serveis d'interès general no afecta el manteniment dels serveis esmentats en condicions de seguretat i continuïtat, així com el règim d'indemnització dels danys i perjudicis causats per la seva actuació en aquest àmbit.

7. Els titulars de centres, establiments i dependències, en els quals es duguin a terme activitats previstes a l'article 9.2.b) que puguin originar emergències, han d'informar amb regularitat suficient els ciutadans potencialment afectats sobre els riscos i les mesures de prevenció adoptades, i estan obligats a:

a) Comunicar a l'òrgan que estableixi l'Administració pública en cada cas competent els programes d'informació als ciutadans posats en pràctica i la informació facilitada.

b) Efectuar a càrrec seu la instal·lació i el manteniment dels sistemes de generació de senyals d'alarma a la població, en les àrees que es puguin veure immediatament afectades per les emergències de protecció civil que es puguin generar pel desenvolupament de l'activitat desenvolupada.

c) Garantir que aquesta informació sigui plenament accessible a persones amb discapacitat de qualsevol tipus.

8. Els mitjans de comunicació estan obligats a col·laborar de manera gratuïta amb les autoritats en la difusió de les informacions preventives i operatives davant els riscos i emergències en la forma que aquelles els indiquin i en els termes que s'estableixin en els plans de protecció civil corresponents.

Article 7 ter. *Deure de cautela i autoprotecció.*

1. Els ciutadans han de prendre les mesures necessàries per evitar la generació de riscos, així com exposar-s'hi. Una vegada sobrevinguda una emergència, han d'actuar d'acord amb les indicacions dels agents dels serveis públics competents.

2. Els titulars dels centres, establiments i dependències, públics o privats, que generin risc d'emergència, estan obligats a adoptar les mesures d'autoprotecció que preveu aquesta Llei, en els termes que recullen la mateixa Llei i la normativa de desplegament.

3. Les administracions competents en matèria de protecció civil han de promoure la constitució d'organitzacions d'autoprotecció entre les empreses i entitats que generin risc per facilitar una informació i un assessorament adequats.

Article 7 quater. *Voluntariat en l'àmbit de la protecció civil.*

1. El voluntariat de protecció civil pot col·laborar en la gestió de les emergències, com a expressió de participació ciutadana en la resposta social a aquests fenòmens, d'acord amb el que estableixin les normes aplicables, sense perjudici del deure general de col·laboració dels ciutadans en els termes de l'article 7 bis.

Les activitats dels voluntaris en l'àmbit de la protecció civil s'han de dur a terme a través de les entitats de voluntariat en què s'integrin, d'acord amb el règim jurídic i els valors i principis que inspiren l'acció voluntària establerts a la normativa pròpia del voluntariat, i seguint les directrius d'aquelles, sense que en cap cas la seva col·laboració comporti una relació d'ocupació amb l'Administració actuant.

2. Els poders públics han de promoure la participació i la formació dels voluntaris en suport del Sistema Nacional de Protecció Civil.

3. La xarxa de comunicacions d'emergència formada per radioaficionats voluntaris pot complementar les disponibles ordinàriament pels serveis de protecció civil.

TÍTOL II

Actuacions del Sistema Nacional de Protecció Civil

CAPÍTOL I

Anticipació

Article 8. *Definició.*

L'anticipació té per objecte determinar els riscos en un territori basant-se en les condicions de vulnerabilitat i les possibles amenaces, i comprèn les anàlisis i els estudis que permetin obtenir informació i prediccions sobre situacions perilloses.

Article 9. *Xarxa Nacional d'Informació sobre Protecció Civil.*

1. Es crea la Xarxa Nacional d'Informació sobre Protecció Civil amb la finalitat de contribuir a l'anticipació dels riscos i de facilitar una resposta eficaç davant qualsevol situació que ho requereixi, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes. Aquesta Xarxa ha de permetre al Sistema Nacional de Protecció Civil:

a) Recollir, emmagatzemar i accedir àgilment a informació sobre els riscos d'emergència coneguts, així com sobre les mesures de protecció i els recursos disponibles per a això.

b) Assegurar l'intercanvi d'informació en totes les actuacions d'aquest títol.

2. La Xarxa ha de contenir:

a) El Mapa nacional de riscos de protecció civil, com a instrument que permet identificar les àrees geogràfiques susceptibles de patir danys per emergències o catàstrofes.

b) Els catàlegs oficials d'activitats que puguin originar una emergència de protecció civil, incloent-hi informació sobre els centres, establiments i dependències en què es duiguin a terme les activitats, en els termes que s'estableixin per reglament.

c) El registre informatitzat dels plans de protecció civil, que els ha d'integrar tots en els termes que s'estableixin per reglament.

d) Els catàlegs de recursos mobilitzables, entenent com a tals els mitjans humans i materials, gestionats per les administracions públiques o per entitats de caràcter privat, que puguin ser utilitzats pel Sistema Nacional de Protecció Civil en cas d'emergència, en els termes que preveu aquesta Llei i que s'estableixin per reglament.

e) El Registre nacional de dades sobre emergències i catàstrofes, que ha d'incloure informació sobre les que es produeixen, les conseqüències i pèrdues ocasionades, així com sobre els mitjans i procediments utilitzats per pal·liar-les.

f) Qualsevol altra informació necessària per preveure els riscos d'emergències i facilitar l'exercici de les competències de les administracions públiques en matèria de protecció civil, en els termes que s'estableixin per reglament.

3. Les administracions públiques competents han de proporcionar les dades necessàries per a la constitució de la Xarxa i han de tenir accés a aquesta, d'acord amb els criteris que adopti el Consell Nacional de Protecció Civil.

CAPÍTOL II

Prevenió de riscos de protecció civil

Article 10. *Política de prevenció.*

1. La prevenció en protecció civil consisteix en el conjunt de mesures i accions encaminades a evitar o mitigar els possibles impactes adversos dels riscos i les amenaces d'emergència.

2. Com a pas previ a la prestació d'activitats catalogades d'acord amb l'article 9.2.b), s'ha de disposar d'un estudi tècnic dels efectes directes sobre els riscos d'emergències de protecció civil identificats en la zona. Ha d'incloure, com a mínim, dades sobre l'emplaçament, el disseny i la mida del projecte de l'activitat, una identificació i avaluació dels efectes esmentats i de les mesures per evitar o reduir les conseqüències adverses de l'impacte esmentat. S'ha de sotmetre a avaluació de l'impacte sobre els riscos d'emergències de protecció civil per part de l'òrgan competent en aquesta matèria.

3. Els plans de protecció civil que preveu el capítol III d'aquest títol han de contenir programes d'informació i comunicació preventiva i d'alerta que permetin als ciutadans adoptar les mesures oportunes per a la salvaguarda de persones i béns, facilitar en tot allò que sigui possible la ràpida actuació dels serveis d'intervenció, i restablir la normalitat ràpidament després de qualsevol emergència. La difusió d'aquests programes n'ha de garantir la recepció per part dels col·lectius més vulnerables.

En el seu contingut s'han d'incorporar mesures d'accessibilitat per a les persones amb discapacitat, en especial les encaminades a assegurar que reben informació sobre aquests plans.

4. Els poders públics han de promoure la investigació de les emergències, per evitar que es reiterin, i l'assegurament del risc d'emergències, per garantir l'eficiència de la resposta de la societat davant aquests successos de manera compatible amb la sostenibilitat social, econòmica i fiscal.

5. Les administracions públiques han de promoure, en l'àmbit de les seves competències i amb càrrec a les seves dotacions pressupostàries respectives, la realització de programes de sensibilització i informació preventiva als ciutadans i d'educació per a la prevenció en centres escolars.

Article 11. Fons de prevenció d'emergències.

1. Es crea el Fons de prevenció d'emergències, gestionat pel Ministeri de l'Interior, dotat amb càrrec als crèdits que es consignin a aquest efecte en els pressupostos generals de l'Estat, per finançar, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, les activitats preventives següents:

- a) Anàlisi de perillositat, vulnerabilitat i riscos.
- b) Mapes de riscos de protecció civil.
- c) Programes de sensibilització i informació preventiva als ciutadans.
- d) Programes d'educació per a la prevenció en centres escolars.
- e) Altres activitats de caràcter anàleg que es determinin.

2. El Ministeri de l'Interior pot subscriure instruments de col·laboració amb altres departaments ministerials, amb altres administracions públiques i amb entitats públiques o privades, per a la realització de les activitats recollides en aquest capítol, que han de ser finançades totalment o parcialment amb càrrec al Fons de prevenció d'emergències.

Article 12. Xarxa d'Alerta Nacional de Protecció Civil.

1. Es crea la Xarxa d'Alerta Nacional de Protecció Civil com a sistema de comunicació d'avisos d'emergència a les autoritats competents en matèria de protecció civil, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes, a fi que els serveis públics essencials i els ciutadans estiguin informats davant qualsevol amenaça d'emergència.

2. La gestió de la Xarxa correspon al Ministeri de l'Interior, a través del Centre Nacional de Seguiment i Coordinació d'Emergències de Protecció Civil.

3. Tots els organismes de les administracions públiques que puguin contribuir a la detecció, el seguiment i la previsió d'amenaçes de perill imminent per a les persones i béns han de comunicar immediatament al Centre Nacional de Seguiment i Coordinació d'Emergències de Protecció Civil qualsevol situació de la qual tinguin coneixement que pugui donar lloc a una emergència de protecció civil.

4. Els òrgans competents de coordinació d'emergències de les comunitats autònomes són la via tant per a la informació de les emergències de protecció civil al Centre Nacional de Seguiment i Coordinació d'Emergències de Protecció Civil com per a la transmissió de l'alerta a qui correspongui.

CAPÍTOL III

Planificació

Article 13. Norma bàsica de protecció civil.

La Norma bàsica de protecció civil, aprovada mitjançant un reial decret a proposta del titular del Ministeri de l'Interior, i amb l'informe previ del Consell Nacional de Protecció Civil, estableix les directrius bàsiques per a la identificació de riscos d'emergències i actuacions per a la seva gestió integral, el contingut mínim i els criteris generals per a l'elaboració dels plans de protecció civil, i del desenvolupament per part dels òrgans competents de les activitats d'implantació necessàries per a la seva efectivitat adequada.

Article 14. Plans de protecció civil.

1. Els plans de protecció civil són els instruments de previsió del marc organicofuncional i dels mecanismes que permeten la mobilització dels recursos humans i materials necessaris per a la protecció de les persones i dels béns en cas d'emergència, així com de l'esquema de coordinació de les diferents administracions públiques cridades a intervenir.

2. Els plans de protecció civil són el Pla estatal general, els plans territorials, d'àmbit autonòmic o local, els plans especials i els plans d'autoprotecció.

3. El Pla estatal general i els plans territorials i especials d'àmbit estatal o autonòmic han de ser objecte d'informe per part del Consell Nacional de Protecció Civil, als efectes de la seva adequació al Sistema Nacional de Protecció Civil.

Article 15. *Tipus de plans.*

1. El Pla estatal general desenvolupa l'organització i els procediments d'actuació de l'Administració General de l'Estat per prestar suport i assistència a les altres administracions públiques, en casos d'emergència de protecció civil, així com exercir la direcció i coordinació del conjunt de les administracions públiques en les emergències declarades d'interès nacional. L'aprovació del Pla estatal general correspon al Govern, a proposta del ministre de l'Interior.

2. Són plans territorials tots aquells que s'elaboren per fer front als riscos d'emergència que es puguin presentar en el territori d'una comunitat autònoma o d'una entitat local. Els plans esmentats han de ser aprovats per l'Administració competent, autonòmica o local, de conformitat amb el que preveu la seva legislació específica.

3. Són plans especials els que tenen per finalitat fer front als riscos d'inundacions; terratrèmols; sismes submarins; volcànics; fenòmens meteorològics adversos; incendis forestals; accidents en instal·lacions o processos en què s'utilitzin o s'emmagatzemin substàncies químiques, biològiques, nuclears o radioactives; accidents d'aviació civil i en el transport de mercaderies perilloses, així com els relatius a la protecció de la població en cas de conflicte bèl·lic i aquells altres que determini la Norma bàsica. Els plans especials poden ser estatals o autonòmics, en funció del seu àmbit territorial d'aplicació, i han de ser aprovats per l'Administració competent en cada cas. Els plans especials relatius al risc nuclear i a la protecció de la població en cas de conflicte bèl·lic són, en tot cas, de competència estatal, sense perjudici que hi participin les administracions de les comunitats autònomes i entitats locals, segons s'estableixi a la Norma bàsica.

4. Els plans d'autoprotecció estableixen el marc orgànic i funcional previst per als centres, establiments, instal·lacions o dependències recollides en la normativa aplicable, amb l'objecte de prevenir i controlar els riscos d'emergència de protecció civil sobre les persones i els béns i donar resposta adequada en aquestes situacions.

CAPÍTOL IV

Resposta immediata a les emergències

Article 16. *Definició.*

S'entén per resposta immediata les emergències de protecció civil l'actuació dels serveis públics o privats d'intervenció i d'assistència després de l'esdeveniment d'una emergència o en una situació que pugui derivar en emergència, amb la finalitat d'evitar danys, rescatar i protegir les persones i béns, vetllar per la seguretat ciutadana i satisfer les necessitats bàsiques de subsistència de la població afectada. Inclou l'atenció sanitària, psicològica i social d'urgència, el refugi i la reparació inicial dels danys per restablir els serveis i les infraestructures essencials, així com altres accions i avaluacions necessàries per iniciar la recuperació.

Article 17. *Els serveis d'intervenció i assistència en emergències de protecció civil.*

1. Tenen la consideració de serveis públics d'intervenció i assistència en emergències de protecció civil els serveis tècnics de protecció civil i emergències de totes les administracions públiques, els serveis de prevenció, extinció d'incendis i salvament, i de prevenció i extinció d'incendis forestals, les forces i cossos de seguretat, els serveis d'atenció sanitària d'emergència, les Forces Armades i, específicament, la Unitat Militar d'Emergències, els òrgans competents de coordinació d'emergències de les comunitats

autònomes, els tècnics forestals i els agents mediambientals, els serveis de rescat, els equips multidisciplinaris d'identificació de víctimes, les persones de contacte amb les víctimes i els seus familiars, i tots aquells que depenguin de les administracions públiques i tinguin aquest fi.

2. Els òrgans competents de coordinació d'emergències de les comunitats autònomes, a més de l'atenció d'emergències que no tinguin afectació col·lectiva però que requereixin l'actuació de serveis operatius diversos, poden actuar en les emergències de protecció civil com a centre de coordinació operativa, segons estableixin els plans corresponents.

3. Quan siguin requerides organitzacions de voluntaris i entitats col·laboradores, la seva mobilització i actuacions han d'estar subordinades a les dels serveis públics.

4. La Norma bàsica de protecció civil regula les bases per a la millora de la coordinació i eficiència de les actuacions dels serveis regulats en aquest article.

Article 18. El Centre Nacional de Seguiment i Coordinació d'Emergències de Protecció Civil.

1. El Centre Nacional de Seguiment i Coordinació d'Emergències de Protecció Civil exerceix les funcions següents:

a) Gestionar la Xarxa Nacional d'Informació sobre Protecció Civil. Ha d'elaborar, amb l'acord previ del Consell Nacional de Protecció Civil, un pla nacional d'interconnexió d'informació d'emergències que permeti la comunicació àgil entre les diferents administracions públiques i l'eficàcia en la gestió, la coordinació i el seguiment de les emergències.

b) Gestionar la Xarxa d'Alerta Nacional de Protecció Civil en els termes que preveu aquesta Llei.

c) Divulgar periòdicament dades i estadístiques sobre emergències i avaluar la conveniència i forma d'utilització de les xarxes socials davant una emergència de protecció civil.

d) Actuar com a centre de coordinació operativa en les emergències d'interès nacional. En aquestes els òrgans competents de coordinació d'emergències de les comunitats autònomes s'han d'integrar operativament en aquest centre, amb les funcions i mitjançant els mecanismes de coordinació que es determinin, així com les xarxes d'informació per a la gestió i coordinació dels serveis que intervinguin en la seva resolució. L'abast d'aquesta integració i les condicions de fer-la efectiva han de ser determinades pel Consell Nacional de Protecció Civil.

e) Actuar com a punt de contacte per a la comunicació i l'intercanvi d'informació amb els òrgans de la Unió Europea, en el marc del Mecanisme de Protecció Civil de la Unió i altres organismes internacionals, així com amb els òrgans homòlegs d'altres països amb els quals Espanya hagi establert un conveni o tractat de cooperació en matèria de protecció civil.

f) Canalitzar la informació que han de proporcionar els ciutadans i les entitats públiques i privades en els termes que estableix aquesta Llei.

2. Les funcions encomanades al Centre Nacional de Seguiment i Coordinació d'Emergències de Protecció Civil s'enquadren en la Direcció General de Protecció Civil i Emergències.

Article 19. Disponibilitat dels recursos de l'Estat.

1. L'Estat ha de col·laborar amb les comunitats autònomes i amb les entitats locals, facilitant els recursos humans i materials disponibles en cas d'emergències que no hagin estat declarades d'interès nacional, en els termes que acordi el Consell Nacional de Protecció Civil.

2. Els membres de les forces i cossos de seguretat de l'Estat o de les Forces Armades que intervinguin en aquestes emergències han d'actuar enquadrats i a les ordres dels seus comandaments naturals i dirigits per l'autoritat designada en el pla de protecció civil que correspongui.

3. La responsabilitat per danys i perjudicis derivats de la intervenció dels mitjans de l'Administració General de l'Estat a què es refereix l'apartat anterior correspon a l'Administració pública que assumeixi la direcció de l'emergència.

CAPÍTOL V

Recuperació

Article 20. *Fase de recuperació.*

1. La fase de recuperació està integrada pel conjunt d'accions i mesures d'ajuda de les entitats públiques i privades dirigides al restabliment de la normalitat a la zona sinistrada, una vegada finalitzada la resposta immediata a l'emergència.

2. Quan es produeixi una emergència la magnitud de la qual requereixi per a la seva recuperació la intervenció de l'Administració General de l'Estat, s'han d'aplicar les mesures que recull aquest capítol, amb la declaració prèvia d'aquesta de conformitat amb el que preveu l'article 23. De les raons que justifiquen la intervenció de l'Administració General de l'Estat en les tasques de recuperació s'ha d'informar, en el termini més curt possible, la comunitat autònoma afectada o, si s'escau, el Consell Nacional de Protecció Civil.

3. Les mesures de recuperació s'han d'aplicar en concepte d'ajuda per contribuir al restabliment de la normalitat a les àrees afectades, i no té, en cap cas, caràcter indemnitzatori.

Article 21. *Danys materials.*

1. Els danys materials han de ser certs, avaluables econòmicament i referits a béns que tinguin la cobertura d'una assegurança, pública o privada.

2. Les ajudes per danys materials han de ser compatibles amb les que puguin concedir altres administracions públiques, o amb les indemnitzacions que corresponguin en virtut de pòlisses d'assegurança, sense que en cap cas l'import global de totes pugui superar el valor del dany produït.

3. La valoració dels danys materials l'han de fer organismes especialitzats en taxació de sinistres o els serveis tècnics dependents de les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències sobre la base de les dades aportades per les administracions públiques afectades. El Consorci de Compensació d'Assegurances té dret a l'abonament dels treballs de peritatge d'acord amb el seu barem d'honoraris professionals.

4. Per facilitar la tramitació de les ajudes i la valoració dels danys, l'Administració competent i el Consorci de Compensació d'Assegurances es poden intercanviar les dades sobre beneficiaris de les ajudes i indemnitzacions que es concedeixin, les seves quanties respectives i els béns afectats. Les entitats asseguradores que actuïn en el territori espanyol estan obligades a subministrar al Consorci de Compensació d'Assegurances la informació que aquest els sol·liciti per complir el que s'ha disposat anteriorment. El Consorci de Compensació d'Assegurances pot emetre informes de valoració i pericials a sol·licitud i a favor de les administracions públiques afectades.

Article 22. *Danys personals.*

Quan s'hagin produït danys personals s'han de concedir ajudes econòmiques per mort i per incapacitat absoluta i permanent, en els termes que preveu la disposició addicional quarta.

Article 23. *Procediment de declaració de zona afectada greument per una emergència de protecció civil.*

1. La declaració de zona afectada greument per una emergència de protecció civil prevista en aquesta Llei s'ha d'efectuar per mitjà d'un acord de Consell de Ministres, a proposta dels ministres d'Hisenda i Administracions Públiques i de l'Interior i, si s'escau,

dels titulars dels altres ministeris concernits, i ha d'incloure, en tot cas, la delimitació de l'àrea afectada. Aquesta declaració pot ser sol·licitada per les administracions públiques interessades.

En aquests supòsits, i amb caràcter previ a la seva declaració, el Govern pot sol·licitar un informe a la comunitat o comunitats autònomes afectades.

2. Als efectes de la declaració de zona afectada greument per una emergència de protecció civil s'ha de valorar, en tot cas, que s'hagin produït danys personals o materials derivats d'un sinistre que pertorbi greument les condicions de vida de la població en una àrea geogràfica determinada o quan es produeixi la paralització, com a conseqüència d'aquest sinistre, de tots o alguns dels serveis públics essencials.

Article 24. *Mesures aplicables.*

1. En els termes que aprovi el Consell de Ministres, quan es declari una zona afectada greument per una emergència de protecció civil es poden adoptar, entre d'altres, algunes de les mesures següents:

- a) Ajudes econòmiques a particulars per danys en residència habitual i béns de primera necessitat.
- b) Compensació a corporacions locals per despeses derivades d'actuacions inajornables.
- c) Ajudes a persones físiques o jurídiques que hagin portat a terme la prestació personal o de béns.
- d) Ajudes destinades a establiments industrials, mercantils i de serveis.
- e) Subvencions per danys en infraestructures municipals, xarxa viària provincial i insular.
- f) Ajudes per danys en produccions agrícoles, ramaderes, forestals i d'aqüicultura marina.
- g) Obertura de línies de préstec preferencials subvencionades per l'Institut de Crèdit Oficial.

2. A més de les mesures que preveu l'apartat anterior, es poden adoptar les següents:

a) Mesures fiscals:

1r Exempció de la quota de l'impost sobre béns immobles, corresponent a l'exercici pressupostari en què hagi esdevingut l'emergència que afecti habitatges, establiments industrials, turístics i mercantils, explotacions agràries, ramaderes i forestals, locals de treball i similars, quan hagin estat danyats i s'acrediti que tant les persones com els béns que hi estaven ubicats hagin hagut de ser objecte de real·lotjament total o parcial en altres habitatges o locals diferents fins a la reparació dels danys soferts, o les destrosses en collites constitueixin sinistres no coberts per cap fórmula d'assegurament públic o privat.

2n Reducció en l'impost sobre activitats econòmiques, corresponent a l'exercici pressupostari en què hagi esdevingut l'emergència a les indústries de qualsevol naturalesa, establiments mercantils, turístics i professionals, els locals de negoci de les quals o els béns afectes a aquesta activitat hagin estat danyats, sempre que hagin hagut de ser objecte de real·lotjament o s'hagin produït danys que obliguin al tancament temporal de l'activitat. La reducció indicada ha de ser proporcional al temps transcorregut des del dia en què s'hagi produït el cessament de l'activitat fins a la seva represa en condicions de normalitat, ja sigui en els mateixos locals o en d'altres habilitats a l'efecte.

3r Les exempcions i reduccions de quotes en els tributs assenyalats als ordinals anteriors comprenen les dels recàrrecs legalment autoritzats sobre aquests.

4t Els contribuents que, tot i tenir dret als beneficis establerts als ordinals anteriors, hagin satisfet els rebuts corresponents a l'exercici fiscal esmentat, poden demanar la devolució de les quantitats ingressades.

5è Exempció de les taxes de l'organisme autònom Prefectura Central de Trànsit per a la tramitació de les baixes de vehicles sol·licitades com a conseqüència dels danys

produïts, i l'expedició de duplicats de permisos de circulació o de conducció destruïts o extraviiats per les causes esmentades.

6è La disminució dels ingressos en els tributs locals que, si s'escau, es produeixi en els ajuntaments, diputacions provincials, cabildos insulars i consells insulars com a conseqüència de l'aplicació d'aquest article, s'ha de compensar amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, de conformitat amb el que estableix l'article 9 del text refós de la Llei reguladora d'hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

7è Les ajudes per danys personals estan exemptes de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

8è De manera excepcional, el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques pot autoritzar una reducció dels índexs de rendiment net de les explotacions i activitats agràries dutes a terme a les zones sinistrades.

b) Mesures laborals i de Seguretat Social:

1r Les extincions o suspensions dels contractes de treball o les reduccions temporals de la jornada de treball que tinguin la seva causa directa en l'emergència, així com en les pèrdues d'activitat directament derivades d'aquesta que quedin degudament acreditades, tenen la consideració de provinents d'una situació de força major, amb les conseqüències que es deriven dels articles 47 i 51 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març. En el primer supòsit, la Tresoreria General de la Seguretat Social pot exonerar l'empresari de l'abonament de les quotes de la Seguretat Social i per conceptes de recaptació conjunta mentre duri el període de suspensió, i es manté la condició del període esmentat com a efectivament cotitzat pel treballador. En els casos en què es produeixi l'extinció del contracte, les indemnitzacions dels treballadors són a càrrec del Fons de Garantia Salarial, amb els límits establerts legalment.

En cas que l'empresa decideixi la suspensió de contractes o la reducció temporal de la jornada de treball sobre la base de circumstàncies excepcionals, el Servei Públic d'Ocupació Estatal pot autoritzar que el temps en què es percebin les prestacions per desocupació, regulades en el títol III del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que tinguin l'origen immediat en les emergències, no es computi als efectes de consumir els períodes màxims de percepció establerts. Igualment, en aquests supòsits, es pot autoritzar que rebin prestacions per desocupació els treballadors que no tinguin els períodes de cotització necessaris per tenir-hi dret.

2n Les empreses i els treballadors per compte propi inclosos en qualsevol règim de la Seguretat Social poden sol·licitar i obtenir, amb la justificació prèvia dels danys soferts, una moratòria de fins a un any sense interès en el pagament de les cotitzacions a la Seguretat Social i per conceptes de recaptació conjunta corresponents a tres mesos naturals consecutius, a comptar de l'anterior a la producció del sinistre o, en el cas de treballadors inclosos en el règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms, des del mes en què aquell es va produir.

3r Els cotitzadors a la Seguretat Social que tinguin dret als beneficis establerts als ordinals anteriors i hagin satisfet les quotes corresponents a les exempcions o a la moratòria de què es tracti poden demanar la devolució de les quantitats ingressades, inclosos, si s'escau, els interessos de demora, els recàrrecs i les costes corresponents, en els termes legalment previstos. Si el qui té dret a la devolució és deutor a la Seguretat Social per quotes corresponents a altres períodes, el crèdit per la devolució s'ha d'aplicar al pagament de deutes pendents amb aquella en la forma que legalment sigui procedent.

Article 25. *Seguiment i coordinació.*

1. Després de la declaració de zona afectada greument per una emergència de protecció civil s'ha de portar a terme un seguiment de les mesures que recull aquest capítol, en els termes que es determinin per reglament.

2. Per a la coordinació i el seguiment de les mesures adoptades per l'Administració General de l'Estat i, si s'escau, per altres administracions públiques, s'ha de constituir una comissió de coordinació, integrada per representants de les administracions estatal, autonòmica i local afectades.

CAPÍTOL VI

Avaluació i inspecció del Sistema Nacional de Protecció Civil

Article 26. *Avaluació i inspecció.*

1. L'avaluació i la inspecció del Sistema Nacional de Protecció Civil té com a finalitat contribuir a millorar la qualitat de la resposta dels poders públics en la gestió integral dels riscos i les emergències.

2. L'avaluació i la inspecció s'han d'aplicar a totes les actuacions del Sistema Nacional i les han de portar a terme les administracions públiques competents, en els termes que assenyala l'apartat següent.

3. El Consell Nacional de Protecció Civil ha d'elaborar unes directrius d'avaluació de les actuacions d'aplicació general i un programa d'inspecció del Sistema Nacional que han de portar a terme les administracions públiques en els seus respectius àmbits de competència, respectant les facultats d'autoorganització i de direcció dels seus propis serveis.

Article 27. *Memòria anual del Sistema Nacional de Protecció Civil.*

El Govern, elaborada pel Consell Nacional de Protecció Civil i a proposta del ministre de l'Interior, ha d'elevat al Senat una memòria anual que permeti valorar l'eficàcia del Sistema Nacional.

CAPÍTOL VII

Emergències d'interès nacional

Article 28. *Definició.*

Són emergències d'interès nacional:

1. Les que requereixen per a la protecció de persones i béns l'aplicació de la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny, dels estats d'alarma, excepció i setge.

2. Aquelles en què sigui necessari preveure la coordinació d'administracions diverses perquè afecten diverses comunitats autònomes i exigeixen una aportació de recursos a nivell supraautonòmic.

3. Les que, per les seves dimensions efectives o previsibles, requereixen una direcció de caràcter nacional.

Article 29. *Declaració.*

En els supòsits que preveu l'article anterior, correspon la declaració d'interès nacional al titular del Ministeri de l'Interior, bé per iniciativa pròpia o a instància de les comunitats autònomes o dels delegats del Govern en aquestes comunitats. Quan la declaració d'emergència d'interès nacional es faci a iniciativa del Ministeri de l'Interior, s'ha de precisar, en tot cas, amb la comunicació prèvia amb la comunitat autònoma o comunitats autònomes afectades, per mitjans que no perjudiquin la rapidesa de la declaració i l'eficàcia de la resposta pública.

Article 30. *Efectes.*

1. Un cop declarada l'emergència d'interès nacional, el titular del Ministeri de l'Interior n'ha d'assumir la direcció, que comprèn l'ordenació i coordinació de les actuacions i la gestió de tots els recursos estatals, autonòmics i locals de l'àmbit territorial afectat, sense perjudici del que disposen la Llei per als estats d'alarma, excepció i setge, i la normativa específica sobre seguretat nacional.

2. El ministre de l'Interior pot requerir, en funció de la gravetat de la situació, la col·laboració de les diferents administracions públiques que disposin de recursos mobilitzables, encara que l'emergència no afecti el seu territori.

TÍTOL III

Els recursos humans del Sistema Nacional de Protecció Civil

Article 31. *La formació dels recursos humans.*

1. Els poders públics han de promoure la formació i el desenvolupament de la competència tècnica del personal del Sistema Nacional de Protecció Civil.

2. La formació en protecció civil té el reconeixement oficial del sistema educatiu i de la formació professional per a l'ocupació, en el marc del Sistema Nacional de Qualificacions i Formació Professional, en els termes establerts pel Govern, a proposta dels ministeris competents.

Article 32. *L'Escola Nacional de Protecció Civil.*

1. L'Escola Nacional de Protecció Civil, com a instrument vertebrador de la formació especialitzada i de comandaments d'alt nivell, desenvolupa les activitats següents:

a) Formar i entrenar el personal dels serveis de protecció civil de l'Administració General de l'Estat i d'altres institucions públiques i privades, mitjançant els convenis corresponents, si s'escau, així com persones d'altres col·lectius que siguin d'interès per al Sistema Nacional de Protecció Civil. Pot acordar amb altres administracions, mitjançant els convenis corresponents, la formació i l'entrenament del personal al servei de les administracions esmentades.

b) Dur a terme accions d'R+D+I en matèria de formació de protecció civil.

c) Col·laborar amb els centres de formació de protecció civil de les altres administracions públiques.

d) Col·laborar en les activitats de formació que prevegi el marc del Mecanisme de Protecció Civil de la Unió o d'altres iniciatives europees per afavorir la interoperabilitat dels equips i serveis. Igualment pot portar a terme activitats de formació a favor d'altres estats o d'institucions estrangeres o internacionals.

e) L'Escola Nacional de Protecció Civil, amb l'autorització prèvia dels ministeris d'Educació, Cultura i Esport i d'Ocupació i Seguretat Social, respectivament, pot impartir les accions conduents a l'obtenció dels títols oficials de formació professional i certificats de professionalitat relacionats amb la protecció civil.

2. Les funcions encomanades a l'Escola Nacional de Protecció Civil s'enquadren en la Direcció General de Protecció Civil i Emergències.

TÍTOL IV

Competències dels òrgans de l'Administració General de l'Estat

Article 33. *Competències del Govern.*

Són competències del Govern en matèria de protecció civil:

a) Regular la Xarxa Nacional d'Informació sobre Protecció Civil i la Xarxa d'Alerta Nacional de Protecció Civil.

- b) Aprovar la Norma bàsica de protecció civil.
- c) Aprovar el Pla estatal general de protecció civil.
- d) Aprovar els plans especials de protecció civil d'àmbit i competència estatal.
- e) Declarar una zona afectada greument per una emergència de protecció civil.
- f) Adoptar els acords de cooperació internacional que correspongui en matèria de protecció civil.
- g) Aprovar el Protocol d'intervenció de la Unitat Militar d'Emergències i, si s'escau, el d'altres mitjans de l'Estat que es puguin destinar a la protecció civil.
- h) Les altres que li atribueixin aquesta Llei i la resta de l'ordenament jurídic.

Article 34. *Competències del ministre de l'Interior.*

1. Al ministre de l'Interior li correspon impulsar, coordinar i desenvolupar la política del Govern en matèria de protecció civil.

2. Són competències del ministre de l'Interior:

- a) Desplegar les normes d'actuació que en matèria de protecció civil aprovi el Govern.
- b) Elaborar la Norma bàsica de protecció civil, el Pla estatal general i els plans especials de protecció civil d'àmbit i competència estatal, i elevar-los al Govern per a la seva aprovació, així com proposar al Consell de Seguretat Nacional l'aprovació de l'Estratègia nacional de protecció civil.
- c) Declarar l'emergència d'interès nacional i la seva finalització, així com assumir les funcions de direcció i coordinació que li corresponguin en aquesta situació.
- d) Proposar al Govern, juntament amb el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques i, si s'escau, dels titulars dels altres ministeris concernits, la declaració de zona afectada greument per una emergència de protecció civil.
- e) Exercir la direcció superior, coordinació i inspecció de les accions i els mitjans d'execució dels plans de protecció civil de competència estatal.
- f) Disposar, amb caràcter general, la intervenció de les forces i cossos de seguretat de l'Estat i sol·licitar del titular del Ministeri de Defensa la col·laboració de les Forces Armades.
- g) Presidir el Consell Nacional de Protecció Civil.
- h) Efectuar l'oferta d'aportació d'equips d'intervenció en emergències en el marc del Mecanisme de Protecció Civil de la Unió Europea.
- i) Acordar la mobilització dels recursos del Sistema Nacional de Protecció Civil per cooperar en catàstrofes en tercers països i coordinar l'actuació dels equips d'ajuda, d'acord amb el que preveu l'article 42.
- j) Imposar les sancions per infraccions molt greus que preveu el títol VI.
- k) Les altres que li siguin atribuïdes per aquesta Llei i per la resta de l'ordenament jurídic.

Article 35. *Competències d'altres departaments, organismes i entitats del sector públic estatal.*

Els restants ministeris, organismes públics i altres entitats del sector públic estatal han de participar en l'exercici de les activitats de protecció civil, en l'àmbit de les seves competències respectives i de conformitat amb el que estableixi la normativa vigent i els plans de protecció civil. El ministre de l'Interior ha de decidir i l'autoritat competent del departament o l'organisme corresponent ha d'ordenar la intervenció d'aquests mitjans estatals.

Article 36. *Competències dels delegats del Govern.*

Els delegats del Govern, sota les instruccions del Ministeri de l'Interior, han de coordinar les actuacions en matèria de protecció civil dels òrgans i serveis de l'Administració General de l'Estat dels seus àmbits territorials respectius, en cooperació al seu torn amb

els òrgans competents en matèria de protecció civil de les comunitats autònomes i entitats locals corresponents.

Article 37. Les Forces Armades. La Unitat Militar d'Emergències.

1. La col·laboració de les Forces Armades en matèria de protecció civil s'ha d'efectuar principalment mitjançant la Unitat Militar d'Emergències, sense perjudici de la col·laboració d'altres unitats que es requereixin, de conformitat amb el que estableix la seva legislació específica, en aquesta Llei i en la normativa de desplegament.

2. La Unitat Militar d'Emergències té com a missió intervenir a qualsevol lloc del territori nacional per contribuir a la seguretat i el benestar dels ciutadans, amb la finalitat de complir els objectius propis de la protecció civil en els supòsits que per la seva gravetat es consideri necessari, juntament amb les institucions de l'Estat i les administracions públiques, d'acord amb el que estableixen la Llei orgànica 5/2005, de 17 de novembre, de la defensa nacional, aquesta Llei i la resta de la normativa aplicable.

3. La intervenció de la Unitat Militar d'Emergències, valorades les circumstàncies, l'ha de sol·licitar el ministre de l'Interior i ha de ser ordenada pel titular del Ministeri de Defensa. El règim de les seves intervencions s'ha d'establir per reglament.

4. La Unitat Militar d'Emergències, en cas d'emergència d'interès nacional, n'ha d'assumir la direcció operativa, actuant sota la direcció del ministre de l'Interior.

Article 38. Participació de les forces i cossos de seguretat de l'Estat.

1. Les forces i cossos de seguretat de l'Estat han de col·laborar en les accions de protecció civil, de conformitat amb el que estableixen la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat, i aquesta Llei i la normativa de desplegament.

2. Els plans de protecció civil, en l'àmbit de la seva competència, poden assignar funcions a les forces i cossos de seguretat de l'Estat, sense atribuir-les a unitats concretes.

TÍTOL V

Cooperació i coordinació

Article 39. Consell Nacional de Protecció Civil.

1. El Consell Nacional de Protecció Civil és l'òrgan de cooperació en aquesta matèria de l'Administració General de l'Estat, de les administracions de les comunitats autònomes, de les ciutats amb Estatut d'autonomia i de l'Administració local, representada per la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, com a associació d'entitats locals d'àmbit estatal amb més implantació. Té per finalitat contribuir a una actuació eficaç, coherent i coordinada de les administracions competents enfront de les emergències.

2. Formen part del Consell Nacional el ministre de l'Interior, que el presideix, els titulars dels departaments ministerials que determini el Govern, els representants de les comunitats autònomes i de les ciutats amb Estatut d'autonomia competents en matèria de protecció civil, designats per aquestes, i la persona, amb facultats representatives, que designi la Federació Espanyola de Municipis i Províncies.

El Consell Nacional funciona en ple i en comissió permanent. Correspon al ple, en tot cas, aprovar les línies bàsiques de l'Estratègia del Sistema Nacional de Protecció Civil, així com exercir les altres funcions que determini el reglament intern del Consell Nacional.

3. El Consell Nacional ha d'aprovar el seu reglament intern, que regula la seva organització i el seu funcionament.

4. El Consell Nacional té el caràcter de Comitè Espanyol de l'Estratègia Internacional per a la Reducció de Desastres de les Nacions Unides.

Article 40. *Òrgans territorials de participació i coordinació en matèria de protecció civil.*

D'acord amb el que disposi la normativa autonòmica, en els òrgans territorials de participació i coordinació en matèria de protecció civil hi poden participar representants de l'Administració General d'Estat.

Article 41. *Contribució al Mecanisme de Protecció Civil de la Unió Europea.*

1. El Ministeri de l'Interior, com a punt de contacte espanyol del Mecanisme de Protecció Civil de la Unió Europea, tant en allò que afecta les activitats de prevenció com pel que fa a les de preparació i resposta a desastres que es desenvolupen en el marc del Mecanisme esmentat, ha d'actuar, quan sigui oportú, en coordinació amb els departaments de l'Administració General de l'Estat afectats, així com amb les comunitats autònomes.

2. El Ministeri de l'Interior ha d'assegurar la coherència necessària de la participació espanyola en el Mecanisme de Protecció Civil de la Unió i ha de mantenir la cooperació oportuna amb el Centre de Control i Informació europeu. Ha de continuar actuant com el punt de contacte del Sistema Comú d'Informació i Comunicació d'Emergències del Mecanisme. El règim dels mòduls de protecció civil espanyols que es disposin a l'empara del Mecanisme s'ha d'establir per reglament.

Article 42. *Cooperació internacional.*

El Ministeri de l'Interior ha de sol·licitar i mobilitzar els recursos del Sistema Nacional per prevenir i afrontar situacions de catàstrofes en tercers països, quan sigui procedent en virtut dels tractats internacionals i convenis bilaterals subscrits per Espanya, o quan el Govern ho acordi a proposta dels ministres d'Afers Exteriors i de Cooperació i de l'Interior, i dels altres departaments les competències dels quals, si s'escau, es puguin veure afectades.

TÍTOL VI

Règim sancionador

Article 43. *Exercici de la potestat sancionadora per part de l'Administració General de l'Estat.*

Els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat han d'exercir la potestat sancionadora, d'acord amb el que preveu aquest títol, quan les conductes presumptament constitutives d'infracció es duguin a terme en ocasió d'emergències declarades d'interès nacional o de l'execució de plans de protecció civil la direcció i gestió dels quals li correspongui.

Article 44. *Subjectes responsables.*

La responsabilitat per les infraccions comeses recau directament en l'autor del fet en què consisteixi la infracció.

Article 45. *Infraccions.*

1. Són infraccions administratives en matèria de protecció civil les accions i omissions que tipifica aquesta Llei.

2. Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

3. Constitueixen infraccions molt greus:

a) L'incompliment de les obligacions derivades dels plans de protecció civil, quan suposi una especial perillositat o transcendència per a la seguretat de les persones o els béns.

b) En les emergències declarades, l'incompliment de les ordres, prohibicions, instruccions o requeriments efectuats pels titulars dels òrgans competents o els membres dels serveis d'intervenció i assistència, així com dels deures de col·laboració amb els serveis de vigilància i protecció de les empreses públiques o privades, quan suposi una especial perillositat o transcendència per a la seguretat de les persones o els béns.

c) L'incompliment dels deures que preveu l'article 7 bis.7 d'aquesta Llei, quan suposi una especial perillositat o transcendència per a la seguretat de les persones o els béns.

d) La comissió d'una segona infracció greu en el termini d'un any.

4. Constitueixen infraccions greus:

a) L'incompliment de les obligacions derivades dels plans de protecció civil, quan no suposi una especial perillositat o transcendència per a la seguretat de les persones o els béns.

b) En les emergències declarades, l'incompliment de les ordres, prohibicions, instruccions o requeriments efectuats pels titulars dels òrgans competents o els membres dels serveis d'intervenció i assistència, així com dels deures de col·laboració amb els serveis de vigilància i protecció de les empreses públiques o privades, quan no suposi una especial perillositat o transcendència per a la seguretat de les persones o els béns.

c) L'incompliment de les obligacions que preveu l'article 7 bis.7, quan no suposi una especial perillositat o transcendència per a la seguretat de les persones o els béns.

d) L'incompliment de les obligacions que preveu l'article 7 bis.8, quan suposi una especial transcendència per a la seguretat de les persones o els béns.

e) La comissió d'una tercera infracció lleu en el termini d'un any.

5. Constitueixen infraccions lleus:

a) L'incompliment de les obligacions que preveu l'article 7 bis.8, quan no suposi una especial transcendència per a la seguretat de les persones o els béns.

b) Qualsevol altre incompliment d'aquesta Llei que no constitueixi infracció greu o molt greu.

Article 46. Sancions.

1. Les infraccions molt greus se sancionen amb una multa de 30.001 a 600.000 euros.

2. Les infraccions greus se sancionen amb una multa de 1.501 a 30.000 euros.

3. Les infraccions lleus se sancionen amb una multa de fins a 1.500 euros.

Article 47. Graduació.

L'aplicació de les sancions que preveu aquesta Llei s'ha de dur a terme d'acord amb el que disposen l'article 131 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i les seves disposicions de desplegament.

Article 48. Competència per a l'exercici de la potestat sancionadora.

Són competents per a la resolució dels procediments sancionadors:

a) El titular de la Delegació del Govern quan es tracti d'infraccions lleus.

b) El titular de la Direcció General de Protecció Civil i Emergències quan es tracti d'infraccions greus.

c) El titular del Ministeri de l'Interior quan es tracti d'infraccions molt greus.

Article 49. *Procediment sancionador.*

1. L'exercici de la potestat sancionadora en matèria de protecció civil es regeix pel títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i les seves disposicions de desplegament, sense perjudici de les especialitats que es regulen en aquest títol.

2. El termini màxim per a la resolució dels procediments sancionadors per infraccions greus i molt greus és de sis mesos, i de tres mesos per als procediments per infraccions lleus.

Article 50. *Mesures provisionals.*

1. Excepcionalment, en els supòsits d'amenaça imminent per a persones o béns, les mesures provisionals que preveu l'apartat 2 del present article poden ser adoptades per les autoritats competents en matèria de protecció civil amb caràcter previ a la iniciació del procediment, i han de ser ratificades, modificades o revocades en l'acord d'incoació en el termini màxim de quinze dies. En tot cas, aquestes mesures queden sense efecte si, un cop transcorregut el termini esmentat, no s'incoa el procediment o l'acord d'incoació no conté un pronunciament exprés sobre aquestes.

2. Iniciat un procediment sancionador, l'òrgan competent per a la seva incoació pot adoptar, en qualsevol moment, les mesures de caràcter provisional que assegurin l'eficàcia de la resolució final que pugui recaure i les que evitin el manteniment o l'agreujament dels efectes de la infracció imputada. Aquestes mesures han de ser proporcionades a la naturalesa i gravetat de la infracció i poden consistir especialment en:

- a) El dipòsit en un lloc segur dels instruments o efectes utilitzats per a la comissió de les infraccions i, en particular, d'objectes o matèries perilloses.
- b) L'adopció de mesures de seguretat de les persones, béns, establiments o instal·lacions que estiguin amenaçats, a càrrec dels seus titulars.
- c) La suspensió o clausura preventiva de fàbriques, locals o establiments.
- d) La suspensió parcial o total de les activitats en els establiments que siguin notòriament vulnerables i no tinguin en funcionament els plans d'autoprotecció o les mesures de seguretat necessàries.

Disposició addicional primera. *Voluntariat en l'àmbit de la protecció civil i entitats col·laboradores.*

1. Els poders públics han de promoure la participació i la formació adequada dels voluntaris en suport del Sistema Nacional de Protecció Civil, sense perjudici del deure general de col·laboració de tots els ciutadans.

2. Les activitats de les persones voluntàries en l'àmbit de la protecció civil s'han de prestar d'acord amb el règim jurídic i els valors i principis que inspiren l'acció voluntària establerts en la normativa pròpia de voluntariat, i d'acord amb les directrius de les entitats i organitzacions públiques en què es desenvolupin.

3. La Creu Roja i altres entitats entre els fins de les quals figurin els relacionats amb la protecció civil han de contribuir amb els seus efectius i mitjans a les tasques d'aquesta.

Disposició addicional primera bis. *Creu Roja Espanyola i altres entitats col·laboradores.*

1. Creu Roja Espanyola, com a auxiliar de les administracions públiques en les activitats humanitàries i socials que impulsen, té la consideració d'entitat col·laboradora del Sistema Nacional de Protecció Civil i pot contribuir amb els seus mitjans a les actuacions d'aquest, si s'escau, mitjançant la subscripció de convenis. En els plans de protecció civil que preveu l'article 14 hi han de figurar, si s'escau, les actuacions que pugui dur a terme aquesta entitat.

2. Altres entitats entre els fins de les quals figurin els relacionats amb la protecció civil poden contribuir amb els seus mitjans a les tasques d'aquesta.

Disposició addicional segona. *Sistemes de seguretat nacional, defensa nacional i infraestructures crítiques i els derivats de tractats internacionals.*

El que disposa aquesta Llei s'entén sense perjudici del que estableixi la normativa vigent per als sistemes de seguretat nacional, defensa nacional i infraestructures crítiques i els derivats de tractats internacionals subscrits per Espanya.

Disposició addicional tercera. *Medalla al mèrit de protecció civil.*

1. Amb la Medalla al mèrit de protecció civil es distingeix les persones, físiques o jurídiques, que es destaquin per les seves activitats en la protecció civil.

2. S'han d'establir per reglament els tipus i les categories de medalles que pot concedir l'Administració General de l'Estat i el règim per a la seva concessió, que en cap cas no comporta compensació econòmica.

Disposició addicional quarta. *Ajudes per a situacions no declarades com a zona afectada greument per una emergència de protecció civil.*

La normativa reglamentària estatal en matèria de subvencions derivades de situacions d'emergència o de naturalesa catastròfica és aplicable a les ajudes derivades de situacions en què no s'hagi produït la declaració de zona afectada greument per una emergència de protecció civil, així com a les ajudes per danys personals de l'article 22 i per danys materials contingudes a l'article 21 i als paràgrafs a), b) c) i d) de l'apartat 1 de l'article 24. En la tramitació d'aquestes subvencions és aplicable el que disposa l'apartat 4 de l'article 21 d'aquesta Llei.

Disposició addicional cinquena. *Preus unitaris per determinar el cost dels serveis prestats.*

Per a la seva possible aplicació als convenis de col·laboració que se subscriguin entre administracions públiques, així com per cobrir les despeses derivades de la intervenció dels serveis públics en les situacions d'emergència, el Consell Nacional de Protecció Civil pot aprovar una relació de preus unitaris de mitjans materials i recursos humans que pugui servir de referència per determinar el cost dels serveis prestats.

Disposició addicional sisena. *Plans i programes amb regulació sectorial.*

Els departaments ministerials que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei tinguin assignada la planificació i els programes davant situacions concretes de risc col·lectiu en què la seguretat o la vida de les persones puguin perillar, han d'establir els mecanismes de col·laboració amb les administracions públiques competents en matèria de protecció civil per assegurar la coherència del Sistema Nacional de Protecció Civil.

Disposició addicional setena. *No-increment de la despesa pública.*

Les mesures incloses en aquesta Llei no poden suposar un increment de dotacions, ni de retribucions, ni d'altres despeses de personal.

El sosteniment del Sistema Nacional de Protecció Civil en l'àmbit de les competències de l'Administració General de l'Estat s'ha d'efectuar de conformitat amb les dotacions que anualment s'inclouen a aquest efecte en els pressupostos generals de l'Estat, d'acord amb els principis i els objectius d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Disposició addicional vuitena. *Adaptació normativa.*

Les disposicions de la present Llei han de tenir en compte el que estableix la Llei 26/2011, d'1 d'agost, d'adaptació normativa a la Convenció internacional sobre els drets de les persones amb discapacitat.

Disposició addicional novena. *Competència sancionadora en l'àmbit municipal.*

Els alcaldes són competents per a la resolució dels procediments sancionadors en l'àmbit de protecció civil d'acord amb el que preveu la legislació específica que els sigui aplicable.

Disposició addicional desena.

Les ajudes que preveu aquesta Llei no tenen la consideració de renda computable als efectes de la concessió i manteniment del dret i, si s'escau, de la quantia de les pensions de jubilació i invalidesa de la Seguretat Social en la seva modalitat no contributiva.

Disposició transitòria única. *Plans de protecció civil vigents.*

Els plans de protecció civil existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es continuen aplicant fins que siguin substituïts pels que s'elaborin i s'aprovin d'acord amb aquesta.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogada la Llei 2/1985, de 21 de gener, sobre protecció civil, així com les altres normes del mateix rang o inferior en el que contradiguin o s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.29a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de seguretat pública.

Disposició final segona. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

1. S'habilita el Govern per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació del que estableix aquesta Llei.

2. El desplegament de les mesures laborals i de Seguretat Social que preveu l'article 24 s'ha de fer per mitjà d'una ordre del ministre d'Ocupació i Seguretat Social.

Disposició final tercera. *Actualització de la quantia de les multes.*

Es faculta el Govern per actualitzar la quantia de les multes, d'acord amb les variacions de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present Llei entra en vigor als sis mesos de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 9 de juliol de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY